

Sygn. akt VIII C 1319/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł.

przeciwko S. K.

o zapłatę 9.666,69 zł

1. zasądza od pozwanej S. K. na rzecz powoda kwotę 9.666,69 zł (dziewięć tysięcy sześćset sześćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 listopada 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia 30 czerwca 2017 roku;
2. zasądzoną w punkcie 1 (pierwszym) kwotę 9.666,69 zł (dziewięć tysięcy sześćset sześćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt dziewięć groszy) rozkłada na 10 (dziesięć) miesięcznych rat, w tym:
 - a) 9 (dziewięć) rat po 1.000 zł (tysiąc złotych) każda,
 - b) ostatnia 10-ta (dziesiąta) rata w wysokości 666,69 zł (sześćset sześćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt dziewięć groszy),płatnych z góry do 15-go (piętnastego) dnia każdego miesiąca, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, ustalając termin płatności pierwszej raty do 15-go (piętnastego) dnia pierwszego miesiąca po uprawomocnieniu się niniejszego orzeczenia;
3. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 317 zł (trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu, a w pozostałym zakresie nie obciąża pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu należnych stronie powodowej.

Sygn. akt VIII C 1319/16

UZASADNIENIE

W dniu 19 listopada 2015 roku powód Spółdzielnia Mieszkaniowa im. (...) w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczył przeciwko pozwanej S. K. powództwo o zapłatę 9.666,69 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwanej przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego przy ul. (...) w Ł., znajdującego się w zasobach powodowej Spółdzielni. Pozwana obowiązana jest uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z

eksploatacją tego lokalu, lecz tego nie czyniła, zaś jej zadłużenie wobec Spółdzielni na dzień 31 października 2015 roku wyniosło 9.666,69 zł. **(pozew k. 2-5)**

W dniu 3 grudnia 2015 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Pozwana zaskarżyła powyższy nakaz zapłaty sprzeciwem w istocie w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu. Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2016 roku Sąd przywrócił pozwanej termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 3 grudnia 2015 roku i przyjął sprzeciw od nakazu zapłaty złożony przez pozwaną jako wniesiony w terminie. **(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 27, wniosek o przywrócenie terminu k. 26-42 wraz ze sprzeciwem k. 43-57, postanowienie k. 60)**

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał powództwo w całości oraz zakwestionował argumentację przytoczoną przez pozwaną w sprzeciwie. Pełnomocnik powoda wskazał, że roszczenia powoda za okres od 31 stycznia 2010 roku do 31 lipca 2014 roku zostały rozstrzygnięte prawomocnymi nakazami zapłaty: z dnia 27 kwietnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt VIII Nc 2173/12, z dnia 5 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt VIII Nc 498/13 oraz z dnia 16 września 2014 roku w sprawie o sygn. akt VIII Nc 6558/14 i pozostają poza zakresem powództwa dochodzonego na gruncie niniejszej sprawy, która obejmuje zadłużenie pozwanej za okres od dnia 1 sierpnia 2014 roku do dnia 31 października 2015 roku. **(odpowiedź na sprzeciw k. 64-65)**

Na rozprawie w dniu 9 grudnia 2016 roku pełnomocnik powoda podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. **(protokół rozprawy k. 86, zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 87)**

W piśmie procesowym z dnia 19 grudnia 2016 roku pełnomocnik pozwanej wskazał, że pozwana nie kwestionuje wartości przedmiotu sporu, nadto wniósł o zastosowanie przez Sąd w przedmiotowej sprawie przepisu art. 320 k.p.c., poprzez rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty i nie obciążanie pozwanej kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c. **(pismo procesowe k. 88-90)**

Na rozprawie w dniu 15 marca 2017 roku pełnomocnik pozwanej podtrzymał stanowisko w sprawie, zaś pełnomocnik powoda oświadczył, że nie wyraża zgody na rozłożenie zaległości na raty z uwagi na to, iż pozwana nie płaci na bieżąco należności czynszowych, nie wyraził także zgody na nieobciążanie pozwanej kosztami procesu. **(protokół rozprawy k. 103-105, zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 106)**

W dalszym toku postępowania i na rozprawie w dniu 30 czerwca 2017 roku stanowiska procesowe stron nie uległy zmianie. **(protokół rozprawy k. 116)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwanej S. K. przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego przy ul. (...) w Ł., znajdującego się w zasobach powodowej Spółdzielni Mieszkaniowej. **(kserokopia przydziału lokalu mieszkalnego k. 25, okoliczności bezsporne)**

Zgodnie z art. 4 ust. 1 i ust. 1¹ ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, osoby, którym przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, niezależnie od tego czy posiadają członkostwo w Spółdzielni czy też nie, zobowiązane są uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w części przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni, poprzez uiszczanie opłat zgodnie z postanowieniami jej statutu. Obowiązek uiszczania opłat eksploatacyjnych na rzecz spółdzielni mieszkaniowej ciąży na właścicielach (współwłaścicielach) lokali mieszkalnych, a także (solidarnie) na osobach pełnoletnich stale w lokalu przebywających bądź faktycznie z niego korzystających (art. 4 ust. 6 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych). **(okoliczności bezsporne)**

Pozwana zaniechała regulowania powyższych opłat wobec powoda. Zadłużenie z tego tytułu na dzień 31 października 2015 roku wyniosło ogółem 9.666,69 zł, na którą to kwotę składają się: kwota 9.068,55 zł zaległości z tytułu

miesięcznych opłat za używanie lokalu za okres od dnia 1 sierpnia 2014 roku do dnia 31 października 2015 roku oraz kwota 598,14 zł tytułem odsetek ustawowych naliczonych do dnia 31 października 2015 roku.

Do dnia wytoczenia powództwa, pozwana nie zapłaciła powyższej kwoty na rzecz powoda, pomimo wezwania do zapłaty. (**okoliczności bezsporne, wydruk obrotów lokalu k. 18-24, wezwanie do zapłaty k. 17**)

Pozwana S. K. zamieszkuje w przedmiotowym lokalu wraz z mężem i dwójką dzieci, prowadząc wspólne gospodarstwo domowe. Pozwana osiąga miesięczny dochód netto w wysokości 3.671,42 zł z tytułu umowy o pracę w ramach zatrudnienia na stanowisku farmaceuty, nadto uzyskuje wynagrodzenie z tytułu zawartej umowy zlecenia na kształcenie techników farmacji, które jest zmienne w zależności od ilości grup szkoleniowych w danym semestrze i na przełomie roku 2016/2017 wynosiło miesięcznie netto 621,16 zł. Mąż pozwanej jest zatrudniony w Państwowej Straży Pożarnej w Ł. i z tego tytułu osiąga dochód w wysokości 2.929,80 zł netto miesięcznie. Wynagrodzenie pozwanej od ok. 4 miesięcy pozostaje wolne od zajęć komorniczych. Pozwana do 2012 roku prowadziła własną aptekę, z tego tytułu pozostało jej do spłaty zadłużenie w wysokości 200.000 zł wobec Hurtowni (...) i Banku (...). Zadłużenie wobec Banku spłaciła już w całości, zaś wobec hurtowni pozostała do spłaty kwota 15.000 zł, którą spłaca nadal w miesięcznych ratach po 800 zł. Mąż pozwanej ma zajęcie komornicze na wynagrodzeniu za pracę, stąd po potrąceniach otrzymuje kwotę 1.500 zł. Pozwana wspólnie z mężem posiada samochód osobowy marki S. (...), rok produkcji 2007 oraz przedmiotowe spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego. Samochód jest zakupiony na kredyt, do spłaty pozostała kwota ok. 16.000 zł. Na zakup przedmiotowego lokalu mieszkalnego pozwana wspólnie z mężem zaciągnęła kredyt, do spłaty pozostało ok. 180 tys. zł, w ratach po 750 zł miesięcznie. Pozwana nie posiada innego majątku ani oszczędności. Pozwana ma kredyt konsolidacyjny, który spłaca w miesięcznych ratach po 650 zł oraz zadłużenie z tytułu posiadanych kart kredytowych, z czego łącznie spłaca 600 zł miesięcznie. Mąż pozwanej dojeżdża do pracy środkami komunikacji miejskiej, z czego ponosi wydatki ok. 50 zł, zaś pozwana korzystając z samochodu, którym dowozi dzieci do szkoły, ponosi wydatki na paliwo w kwocie ok 150 zł miesięcznie. Dzieci pozwanej w szkole mają opłacone obiady, a także wyjścia do teatru, które pozwana finansuje z kwoty 500 zł uzyskiwanej z Programu 500+.

Rachunki pozwanej za prąd wynoszą miesięcznie ok. 150 zł, zaś na art. spożywcze i docelowe potrzeby dzieci wydaje kwotę ok. 2.000 zł. Pozwana przyznała, że jest w stanie spłacać na rzecz powodowej spółdzielni kwotę 1.000 zł oraz bieżący czynsz w wysokości 200 zł. (**oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania k. 99-102, dowód z przesłuchania pozwanej k. 104-105**)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości i rzetelności sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości, pozwana uznała zresztą ostatecznie wysokość swojego zadłużenia, wnosząc jednocześnie o rozłożenie dochodzonej należności na raty i nieobciążanie jej kosztami procesu.

Zgodnie z przepisem art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Przepis ten daje sądowi możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Uprawnienie do rozłożenia zasądanego świadczenia na raty przysługuje Sądowi w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a więc w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądanego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby go na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne bądź subiektywne - spowodowane działaniem samego dłużnika.

Należy podkreślić, że rozłożenie na raty należności nie eliminuje konieczności uwzględnienia żądania powoda zasądzenia na jego rzecz odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzonego świadczenie, powoduje natomiast, że nie przysługują mu odsetki od świadczeń ratalnych za okres pomiędzy wydaniem wyroku a datą płatności poszczególnych rat (por. uchwała składu 7 Sędziów Sądu Najwyższego z 22 września 1970 roku, III PZP 11/70, OSNCP 1971/4/61).

Zdaniem Sądu, w przedmiotowej sprawie istnieją podstawy do rozłożenia na raty zasądzanego świadczenia. Z jednej strony należy wskazać, że ryzyko wystąpienia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających uregulowanie należności obciąża abonenta, czyli pozwaną, z drugiej jednak strony należy mieć na względzie fakt, że S. K. znajduje się w trudnej sytuacji finansowej, biorąc pod uwagę zobowiązania finansowe zaciągnięte przez pozwaną, ale jednocześnie fakt, iż pozwana ma świadomość konieczności ich spłaty, które stara się mimo dużego zadłużenia regularnie spłacać. Korzystając z uprawnienia wynikającego z art. 320 k.p.c., Sąd miał na celu także uchronienie pozwanej od postępowania egzekucyjnego oraz naliczania kolejnych odsetek. Rozkładając zasądzone świadczenie na raty, Sąd określił dokładnie wysokość tychże rat i termin ich zapłaty. Sąd kierował się przy tym także sytuacją samego wierzyciela, który nie może w nieskończoność oczekiwać na spełnienie świadczenia, którego termin zapłaty i tak już dawno upłynął. Orzekł zatem, że wyważenie interesów obu stron pozwana na rozłożenie zasądzonej kwoty na 10 miesięcznych rat po 1.000 zł każda, przy czym ostatnia w wysokości 666,69 zł – co pozwoli na spłatę zadłużenia w ciągu 1 roku.

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od S. K. na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł., kwotę 9.666,69 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot i dat wskazanych w punkcie 1 sentencji wyroku, zaś zasądzoną kwotę 9.666,69 zł rozłożył na dziesięć miesięcznych rat, płatnych z góry do 15-go dnia każdego miesiąca, z odsetkami ustawowymi w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, ustalając termin płatności pierwszej raty do 15-go dnia pierwszego miesiąca po uprawomocnieniu się wyroku, co jest również bardzo korzystne dla pozwanej.

W punkcie 3 wyroku Sąd orzekł o nieobciążaniu pozwanej kosztami procesu w części, zgodnie z zasadą słuszności, na podstawie art. 102 k.p.c., mając na uwadze trudną sytuację życiową i finansową pozwanej, która, zdaniem Sądu, oceniana przez pryzmat zasad współżycia społecznego, uzasadnia odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Zgodnie z treścią wskazanego przepisu, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W ocenie Sądu taki właśnie szczególny wypadek zachodzi w stosunku do pozwanej. Jak już wyżej wskazano S. K. znalazła się w trudnej sytuacji finansowej wraz z mężem, które mimo trudności starają się wspólnie spłacać. Biorąc powyższe pod uwagę uznać należy, iż nie posiada ona wystarczających środków na pokrycie kosztów procesu w całości, które zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności stron za wyniki sprawy winna ponieść, jako przegrywająca proces w całości. Dlatego też Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 317 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu, a w pozostałym zakresie nie obciążył pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu należnych stronie powodowej, o czym orzeczono jak w pkt 3 sentencji wyroku.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.